

[Morten Lange.]

lønskat på anvendelsen af de mest kvalificerede teknikere i industrien. Staten leverer dem færdiguddannede bogstavelig talt gratis, og så var det måske rimeligt at se at få en udligning. Det er ikke de store penge; jeg regner ikke med, at vi kan tjene Lundtoftebyggeriet ind igen på denne måde, men det var dog rart med en afgift her. Jeg tror ikke, det ville genere industrien væsentligt; man kunne måske spare en tekniker eller to og få det sparet uden større vanskelighed.

Der er ikke tvivl om, at 500 mill. kr. selv over en 10 års periode er en meget stor bevilling til et enkelt projekt; men det er helt klart for os, at det er tvivlsomt, om det egentlig er nok til at skaffe det, som vi mener er forsvarligt og rimeligt. Det er nok en alvorlig advarsel til os at tænke tilbage på Sølvgade- og Østervoldgadebyggeriet og spekulere på, om vi måske alligevel skulle se at finde en hundrede millioner kroner eller to for ikke at få alt for meget spot og spe over os i 1980.

Det må vi nu alt sammen se på. Jeg er af den opfattelse, at førend vi får sagen grundigt gået igennem, kan vi ikke engang med sikkerhed sige, om det er pengene, der er den afgørende faktor. Der er jo mange flere faktorer i udbygningen af Lundtofte end lige netop bevillingen. Der er spørgsmålet om forskere, der er spørgsmålet om mellemteknikere af forskellig slags, som skal beskæftiges dér; der er sågar spørgsmålet om rengøringskoner, og ingen ved, om man kan skaffe ca. tusind rengøringskoner på Lundtoftesletten.

Der er mange problemer. Jeg er af den opfattelse, at en større bevilling kunne være ønskelig. Jeg mener som sagt, at vi må gå sagen nøje igennem, for jeg mener, at vi kunne komme i den situation, at der kunne være andre grunde til, at det var svært at nå det, vi ønsker, men vi må stadig håbe, at vi når frem til noget, som også i 1980 bliver anset for at være en forvarlig disposition.

Rimstad: „Dette er en sag med mange aspekter“, sagde den højtærede undervisningsminister i begyndelsen af september til dagspressen, og den bedømmelse er der vist ingen i denne sal, der nu har hørt de

foregående ærede ordførere, som ikke vil skrive under på.

I den samme udtalelse trøster den højtærede minister sig dels med, at der jo intet endnu er sket i sagen — „der er ingen beslutning taget“, siger han — dels med, at noget skal der jo bygges, og, siger den højtærede minister, „det, der er i gang, er der vel ingen der vil synes er for meget“. Men det er vel heller ikke i og for sig spørgsmålet, om det er for lidt eller for meget; spørgsmålet er vel snarere, om det, vi allerede har fået, er det rigtige eller det forkerte, og da ministerens udtalelse er bragt i forbindelse med ingeniør Knud Højgaards meget vægtige indlæg i denne sag, siger han så trøstende videre, at det erhvervsliv, der har kritiseret, er jo rigt repræsenteret i planlægningsudvalget.

Lad os lige se lidt på den sidste påstand. Udvalget er på 14 medlemmer, som det tidligere er sagt; de seks af disse er ministerialfolk, tre er professorer, tre er fra erhvervslivet, én er organisationsmand, og endelig er der én folketingsmand. Altså tre erhvervsfolk ud af 14. Det er naturligvis et spørgsmål, om man vil kalde det en rig repræsentation i udvalget. Jeg synes, at man med lige så stor ret kan tale om, at udvalget er fattigt på erhvervsrepræsentanter, men det kan naturligvis være en smagssag.

Derimod kan alle vist blive enige om, at embedsmændene er rigt repræsenteret. Regner vi professorerne med, udgør de i alt 9 af 14, og der er vist noget berettiget i at tale om, at dette udvalg har embedsmandsslagside. Det er så meget mere kedeligt, som udvalget, hvis det ellers skulle have haft en chance for at løse sine opgaver tilfredsstillende, burde have haft både en betydelig sagkundskab og en rig repræsentation, som den højtærede minister udtrykker sig, hentet fra erhvervslivet, og desuden en tilsvarende vægtig repræsentation af byggekyndige. Af de første er der altså 3, af de sidste er der kun én, nemlig embedsmanden, chefarkitekten i boligministeriet. Han kan i alt fald ikke i dette planlægningsudvalg siges at udgøre nogen rig repræsentation, hans uomtvistelige dygtighed ufortalt, endside noget flertal.

Når jeg nævner dette så udførligt her, er det, fordi jeg netop, hvad jeg senere skal